

Phát triển du lịch gắn với bảo tồn di sản thiên nhiên

TS. LÊ THU HƯƠNG

Học viện Hành chính quốc gia

Phát triển du lịch gắn với bảo tồn di sản thiên nhiên là việc phát huy tiềm năng du lịch của một địa phương mà đồng thời đảm bảo bảo vệ và duy trì các giá trị thiên nhiên, văn hóa truyền thống của địa phương đó. Điều này giúp tạo ra một môi trường du lịch bền vững và mang lại lợi ích kép cho cả du khách và cộng đồng địa phương. Tuy nhiên, việc khai thác di sản thiên nhiên vào phát triển du lịch cũng tiềm ẩn nguy cơ làm xói mòn giá trị của các di sản đó. Bởi vậy, việc cân bằng giữa phát triển du lịch và bảo tồn, phát huy giá trị di sản thiên nhiên thực sự rất cần thiết trong giai đoạn hiện nay.

1. VAI TRÒ CỦA DI SẢN THIÊN NHIÊN TRONG PHÁT TRIỂN DU LỊCH

Di sản thiên nhiên đóng vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy phát triển ngành du lịch. Việc bảo vệ và bảo tồn di sản thiên nhiên không chỉ giữ gìn vẻ đẹp tự nhiên mà còn giúp tạo ra cơ hội kinh doanh bền vững cho ngành Du lịch. Những địa điểm du lịch có giá trị về môi trường và sinh thái không chỉ thu hút khách du lịch mà còn giữ cho cộng đồng địa phương phát triển và thúc đẩy nền kinh tế địa phương. Có thể kể đến các vai trò cụ thể của di sản thiên nhiên trong phát triển du lịch như sau:

Di sản thiên nhiên là yếu tố thu hút khách du lịch: Di sản thiên nhiên đóng vai trò quan trọng trong phát triển du lịch bởi vì nó mang đến sự độc đáo và đẹp mắt cho du khách khi đến tham quan một địa điểm. Những danh thắng tự nhiên như dãy núi, biển cả, rừng rậm trở thành điểm thu hút du lịch lớn không chỉ vì vẻ đẹp của chúng mà còn vì giá trị văn hóa và môi trường mà chúng đại diện.

Hơn nữa, khách du lịch thường muốn khám phá những cảnh đẹp hoang sơ, những kỳ quan thiên nhiên độc đáo và trải nghiệm văn hóa độc đáo của một đất nước. Việc bảo tồn và phát triển di sản thiên nhiên không chỉ giữ gìn vẻ đẹp tự nhiên mà còn tạo ra cơ hội kinh doanh và phát triển du lịch bền vững. Vì vậy, việc bảo vệ di sản thiên nhiên là một yếu tố quan trọng để thu hút du khách và phát triển ngành Du lịch.

Di sản thiên nhiên góp phần tạo thu nhập cho cộng đồng địa phương thông qua hoạt động du lịch: Du lịch thiên nhiên không chỉ là một hình thức tham quan, trải nghiệm của khách du lịch mà còn đóng vai trò quan trọng trong việc phát triển kinh tế và tạo ra nguồn thu nhập cho cộng đồng địa phương. Bằng cách khai thác các tài nguyên thiên nhiên địa phương, du lịch thiên nhiên không chỉ tạo ra cơ hội việc làm cho người dân mà còn thúc đẩy hoạt động kinh doanh như bán hàng và cung cấp các dịch vụ du lịch. Việc phát triển du lịch thiên nhiên đồng nghĩa với việc tăng cường thu nhập cho cộng đồng địa phương, giúp họ cải thiện đời sống và phát triển kinh tế bền vững.

Di sản thiên nhiên góp phần BVMT và phát triển du lịch bền vững: Khi kết hợp di sản thiên nhiên vào các hành trình du lịch, chúng ta không chỉ tạo ra trải nghiệm du lịch độc đáo mà còn giúp bảo vệ và phát triển di sản văn hóa, thiên nhiên của một vùng đất. Việc phát triển du lịch, đặc biệt là du lịch bền vững cũng giúp nâng cao ý thức BVMT và di sản thiên nhiên cho cả những du khách và cộng đồng địa phương. Đồng thời, việc bảo vệ và quản lý hiệu quả di sản thiên nhiên cũng đóng vai trò quan trọng trong việc duy trì sự nguyên vẹn của môi trường và cân bằng sinh thái, từ đó bảo vệ cho sự phát triển bền vững của du lịch và cộng đồng địa phương.

Di sản thiên nhiên tạo thương hiệu du lịch cho địa phương: Việc kết hợp di sản thiên nhiên vào các hành trình du lịch thông qua những nguồn tài nguyên tự nhiên độc đáo như rừng nguyên sinh, biển đảo hoang sơ không chỉ giúp tăng cường nguồn thu nhập cho cộng đồng địa phương mà còn đóng vai trò quan trọng trong việc bảo vệ và phát triển du lịch bền vững. Việc phát triển du lịch theo hướng này cũng giúp xây dựng một thương hiệu du lịch mạnh mẽ, hấp dẫn và nổi tiếng trên thị trường du lịch trong nước cũng như quốc tế. Điều này không chỉ mang lại lợi ích kinh tế mà còn góp phần quan trọng vào việc bảo tồn và bảo vệ di sản thiên nhiên quý giá của đất nước.

Di sản thiên nhiên góp phần tuyên truyền và quảng bá du lịch cho địa phương: Để thu hút khách du lịch, việc tuyên truyền và quảng bá di sản thiên nhiên là rất quan trọng. Những nét đẹp tự nhiên độc đáo cần được giới thiệu một cách rộng rãi và chuyên nghiệp để tạo sự nhận diện và tạo điểm nhấn cho địa điểm du lịch. Việc này không chỉ giúp nâng cao ý thức BVMT mà còn thúc đẩy ngành du lịch phát triển bền vững. Di sản thiên nhiên không chỉ là nguồn tài nguyên quý giá mà còn đóng vai trò quan trọng trong phát triển du lịch bền vững.

2. TÁC ĐỘNG CỦA DU LỊCH ĐẾN MÔI TRƯỜNG THIÊN NHIÊN

Phát triển du lịch có thể mang lại các tác động tích cực hoặc tiêu cực, tùy thuộc vào cách hoạt động du lịch được thực hiện tại mỗi địa phương.

2.1. Tác động tích cực

Du lịch góp phần bảo vệ tài nguyên thiên nhiên: Hoạt động du lịch góp phần bảo tồn các vườn quốc gia, khu bảo tồn tự nhiên và khu rừng văn hóa, di tích lịch sử, môi trường. Việc sử dụng hợp lý và bảo vệ tối ưu các nguồn tài nguyên trong du lịch giúp duy trì tính đa dạng sinh học và cảnh quan thiên nhiên. Hơn nữa, du lịch không chỉ mang lại cơ hội cho du khách khám phá và trải nghiệm vẻ đẹp tự nhiên độc đáo, đồng thời khuyến khích họ tôn trọng và bảo vệ môi trường. Điều này giúp du khách có trải nghiệm tích cực với thiên nhiên và du lịch bền vững, đồng thời tạo ra nguồn thu nhập cho cộng đồng địa phương và thúc đẩy phát triển kinh tế xanh.

▲ Nguồn: <https://mia.vn/cam-nang-du-lich/cong-vien-quoc-gia-yellowstone-my-15000>

Du lịch góp phần tăng thêm đa dạng sinh học: Du lịch góp phần tăng thêm đa dạng sinh học nơi có di sản thiên nhiên bằng cách tạo ra cơ hội cho người dân địa phương giữ và duy trì các khu vực sinh thái đa dạng, tạo điều kiện cho việc bảo tồn các loài động vật và thực vật quý hiếm. Đồng thời, các dự án du lịch thường bao gồm việc xây dựng các công viên cảnh quan, khu nuôi chim thú hoặc bảo tồn đa dạng sinh học thông qua nuôi trồng nhân tạo. Điều này tạo ra sự đa dạng sinh học tại các điểm du lịch tại các địa phương có di sản thiên nhiên.

Du lịch góp phần bổ sung vẻ đẹp cảnh quan của các di sản thiên nhiên: Các dự án du lịch thường yêu cầu tạo thêm các vườn cây, công viên cảnh quan, hồ nước và thác nước nhân tạo. Ngoài ra, việc tu sửa nhà cửa, cải thiện hệ thống vệ sinh công cộng, đường sá, năng lượng và dịch vụ môi trường tạo lợi ích cho cả du khách và cư dân địa phương. Điều này bổ sung vẻ đẹp cảnh quan cho khu vực phát triển du lịch.

Du lịch góp phần hạn chế ô nhiễm cục bộ nơi có di sản thiên nhiên: Du lịch có thể góp phần hạn chế ô nhiễm cục bộ ở nơi có di sản thiên nhiên bằng cách khuyến khích du khách tham gia vào các hoạt động BVMT, giáo dục về tầm quan trọng của việc bảo vệ thiên nhiên và động vật, cũng như quản lý thông minh nguồn lực để giảm ảnh hưởng tiêu cực đến môi trường. Điều này giúp du lịch phát triển bền vững và bảo tồn di sản thiên nhiên cho thế hệ tương lai.

2.2. Tác động tiêu cực

Du lịch góp phần gây ô nhiễm môi trường không khí nơi có di sản thiên nhiên: Hoạt động du lịch, đặc biệt là tăng cường giao thông và sử dụng phương tiện di chuyển, có thể gây ô nhiễm không khí. Khí thải từ xe cộ và máy bay chứa các hợp chất gây hại như khí CO₂, NO_x, và hạt bụi, ảnh hưởng đến chất lượng không khí.

Du lịch góp phần gây ô nhiễm môi trường nước nơi có di sản thiên nhiên: Du lịch có thể gây ô nhiễm nước thông qua việc xả thải từ khách sạn, nhà hàng và tàu du lịch. Nước thải chứa hóa chất và vi sinh vật gây hại cho môi trường nước, ảnh hưởng đến hệ sinh thái sông, biển và hồ.

Du lịch góp phần gây ô nhiễm tiếng ồn nơi có di sản thiên nhiên: Sự tăng cường du lịch có thể dẫn đến ô nhiễm tiếng ồn, đặc biệt tại các điểm du lịch đông đúc. Tiếng ồn từ giao thông, nhà hàng, và các hoạt động giải trí ảnh hưởng đến sức khỏe con người và động vật.

Du lịch góp phần hủy diệt hệ động thực vật nơi có di sản thiên nhiên: Việc xây dựng cơ sở hạ tầng du lịch như khách sạn, khu nghỉ dưỡng, và đường xá, có thể làm hủy diệt hệ động thực vật. Sự thay đổi môi trường gây mất đa dạng sinh học và làm thay đổi cấu trúc hệ sinh thái.

Du lịch gây thiệt hại đối với môi trường cảnh quan: Việc phát triển du lịch không hợp lý có thể làm hỏng cảnh quan tự nhiên, như bờ biển, rừng, và đồi núi. Sự thay đổi không gian cảnh quan ảnh hưởng đến trải nghiệm du lịch và giá trị văn hóa của một vùng đất.

3. MỘT SỐ KINH NGHIỆM PHÁT TRIỂN DU LỊCH GẮN VỚI BẢO TỒN DI SẢN THIÊN NHIÊN TRÊN THẾ GIỚI VÀ TẠI VIỆT NAM

3.1. Phát triển du lịch gắn với bảo tồn di sản thiên nhiên trên thế giới

Công viên quốc gia Yellowstone, Mỹ: Yellowstone là một trong những công viên quốc gia đầu tiên trên thế giới và cũng là di sản thế giới của UNESCO. Việc phát triển du lịch ở đây đã tập trung vào việc bảo vệ thiên nhiên, giữ gìn động vật hoang dã và cung cấp trải nghiệm du lịch bền vững cho khách du lịch. Các hoạt động như tham quan, leo núi và xem động vật hoang dã được tổ chức một cách cân nhắc để không gây hại cho môi trường.

Costa Rica - thiên đường của du lịch sinh thái: Là một quốc gia nhỏ ở vùng Trung Mỹ, Costa Rica nằm giữa nước Nicaragua ở phía bắc và Panama phía nam, còn phía đông là biển Caribe và phía tây là biển Thái Bình Dương. Quốc gia này có một thảm rừng xanh quý giá với hàng ngàn loài chim lạ, hơn 15 ngàn loài bướm, 3.000 loài hoa lan đẹp cùng nhiều loại thú quý hiếm... Các nhà khoa học đến đây nghiên cứu cho biết không nơi đâu trên thế giới có thảm rừng phong phú về sinh vật và thực vật lạ như ở đây. Nhờ vậy mà Costa Rica thu hút hàng triệu du khách mỗi năm.

Du lịch được xem là ngành kinh tế mũi nhọn của Costa Rica nên chính quyền đã có chính sách bảo vệ thiên nhiên một cách hữu hiệu. Họ đã dành hơn 30% diện tích đất đai cho thiên nhiên, muông thú và con người chỉ được tham quan giới hạn, tuyệt đối không được sinh sống, khai phá và săn bắn trong vùng này. Điều này khiến cho du khách yêu thiên nhiên rất hài lòng.

Machu Picchu, Peru: Machu Picchu là một thành phố cổ của người Inca nằm trên dãy núi Andes. Đây là một trong những di sản thế giới của UNESCO. Việc phát triển du lịch ở đây đã tập trung vào việc bảo vệ kiến trúc cổ, quảng bá văn hóa Inca và duy trì môi trường xanh xung quanh.

Đảo Galápagos, Ecuador: Đảo Galápagos nổi tiếng với hệ sinh thái độc đáo và loài động vật hoang dã độc nhất vô nhị. Việc phát triển du lịch ở đây đi đôi với việc bảo vệ động vật và môi trường biển. Các quy định nghiêm ngặt về du lịch và giới hạn số lượng khách du lịch đã giúp duy trì sự nguyên sơ của đảo.

Ban Giám đốc Công viên Quốc gia Galapagos đã lập ra một danh sách gồm 14 quy tắc chính thức của công viên

để tất cả du khách tuân thủ. Điều quan trọng nhất trong số này là ở lại với hướng dẫn viên của bạn, đi bộ trên những con đường mòn được đánh dấu và không để lại dấu vết trên các hòn đảo. Tất cả các khách sạn và du thuyền ở Galapagos đều cung cấp nước lọc cho khách của họ. Tránh đồ nhựa và mang theo chai lọ có thể tái sử dụng để phòng bệnh và mang theo trong mỗi chuyến tham quan.

Khách du lịch phải tôn trọng các loài động vật và môi trường sống tự nhiên của chúng khi đến tham quan. Giữ khoảng cách, không sử dụng đèn flash của máy ảnh và không chạm vào hoặc cho động vật hoang dã ăn.

Vườn quốc gia Serengeti, Tanzania: Vườn quốc gia Serengeti là nơi diễn ra cuộc di cư hàng năm của hàng triệu con thú hoang dã. Việc phát triển du lịch ở đây đã tập trung vào việc bảo vệ động vật, duy trì hệ sinh thái và cung cấp trải nghiệm du lịch thú vị cho khách du lịch.

3.2. Phát triển du lịch gắn với bảo tồn di sản thiên nhiên tại Việt Nam

Tràng An, Ninh Bình: Việc phát triển du lịch gắn với bảo tồn di sản thiên nhiên và văn hóa đang đóng vai trò quan trọng. Quần thể danh thắng Tràng An là di sản hỗn hợp duy nhất tại Việt Nam được UNESCO ghi danh. Những năm qua, tỉnh Ninh Bình đã nỗ lực bảo tồn, phát huy di sản thế giới Tràng An, đồng thời đẩy mạnh phát triển du lịch để tạo sinh kế cho người dân.

Ngay sau khi Quần thể danh thắng Tràng An được UNESCO ghi danh, Ninh Bình đã cam kết bảo đảm tính toàn vẹn, tính xác thực và các giá trị nổi bật toàn cầu của di sản Tràng An, coi di sản là nguồn lực và động lực trong phát triển bền vững.

Theo đó, Ninh Bình đã xây dựng và tổ chức thực hiện tốt kế hoạch quản lý di sản với mục tiêu bảo đảm hài hòa giữa bảo tồn và phát triển du lịch, để di sản thực sự là tài sản của cộng đồng, do cộng đồng bảo vệ và vì sự phát triển bền vững, toàn diện của cộng đồng. Hàng năm, các cơ quan quản lý chuyên ngành tại địa phương thường xuyên tổ chức chương trình tập huấn, bồi dưỡng nâng cao sự hiểu biết, vai trò trách nhiệm của cộng đồng đối với di sản thế giới; đồng thời có cơ chế, chính sách cho người dân và doanh nghiệp phát triển kinh tế nhờ những lợi ích mà di sản mang lại. Đây là điều cần cốt để người dân tự nguyện, tự giác tham gia bảo vệ. Tràng An là điển hình tiêu biểu cho việc con người chung sống và thích ứng với tự nhiên trong nhiều năm qua.

Tỉnh Ninh Bình xác định lấy giá trị văn hóa truyền thống và cảnh quan thiên nhiên độc đáo để tạo dựng hình ảnh và thương hiệu của du lịch của Quần thể danh thắng Tràng An. Đây chính là những lợi thế để nâng cao hình ảnh, vị thế du lịch Ninh Bình trên bản đồ du lịch trong nước và quốc tế.

4. BẢO TỒN VÀ KHAI THÁC CÁC GIÁ TRỊ DI SẢN THIÊN NHIÊN VÀO HOẠT ĐỘNG DU LỊCH

4.1. Bảo tồn di sản thiên nhiên

Tăng cường năng lực tổ chức, quản lý nhà nước đối với di sản: Quá trình nâng cao khả năng của các cơ quan và

tổ chức nhà nước trong việc quản lý và bảo vệ di sản văn hóa và lịch sử là một quá trình quan trọng không chỉ đối với hiện tại mà còn cho tương lai của xã hội. Điều này liên quan đến việc phát triển chính sách, pháp luật và chiến lược quản lý dựa trên sự nghiên cứu và hiểu biết sâu sắc về giá trị của di sản văn hóa và lịch sử. Đồng thời, việc cải thiện năng lực của cán bộ thông qua việc đào tạo và phát triển kỹ năng chuyên môn là cần thiết để đảm bảo họ có đủ kiến thức và kỹ năng để thực thi chính sách và quản lý di sản một cách hiệu quả. Ngoài ra, tạo điều kiện thuận lợi cho việc phát triển và bảo tồn di sản thông qua việc xây dựng cơ sở hạ tầng thích hợp, quảng bá và giới thiệu di sản tới cộng đồng và du khách một cách rộng rãi. Điều này giúp thúc đẩy nhận thức và sự quan tâm đến di sản văn hóa và lịch sử, từ đó duy trì và phát triển giá trị của chúng trong lòng người dân và trên trường quốc tế.

Xã hội hóa công tác bảo vệ, thông qua phát huy vai trò của cộng đồng địa phương: Là quá trình đưa công tác bảo tồn di sản vào cuộc sống hàng ngày của cộng đồng, kêu gọi sự tham gia tích cực của các thành viên trong cộng đồng để bảo vệ và phát triển di sản văn hóa và lịch sử. Điều này giúp tạo ra sự ý thức cộng đồng trong việc giữ gìn và truyền lại di sản cho thế hệ sau.

Giải quyết hài hòa giữa bảo tồn di sản thiên nhiên và phát triển kinh tế - xã hội: Là quá trình tìm kiếm sự cân bằng giữa việc bảo vệ và bảo tồn môi trường tự nhiên, đồng thời đảm bảo rằng hoạt động kinh tế - xã hội không gây tổn hại lớn đến tự nhiên. Điều này đòi hỏi các biện pháp quản lý môi trường, sử dụng tài nguyên một cách bền vững và thúc đẩy các hành động cộng đồng và chính phủ để bảo vệ di sản thiên nhiên cho tương lai.

Xử lý kịp thời những vi phạm trong quá trình bảo vệ, khai thác giá trị di sản thiên nhiên: Là việc các cơ quan chức năng cần có hệ thống giám sát chặt chẽ để phát hiện và xử lý những hành vi vi phạm pháp luật liên quan đến bảo vệ và khai thác di sản thiên nhiên. Điều này giúp đảm bảo rằng các biện pháp phòng ngừa và xử lý sẽ được thực hiện kịp thời và hiệu quả, bảo vệ tài nguyên thiên nhiên cho tương lai.

Những biện pháp này đóng góp quan trọng trong việc bảo tồn và phát huy giá trị của di sản thiên nhiên, đồng thời giúp duy trì sự cân bằng sinh thái và đa dạng sinh học của các khu vực tự nhiên quý báu.

4.2. Giảm tác động tiêu cực của du lịch đến môi trường di sản thiên nhiên

Để giảm các tác động tiêu cực của hoạt động du lịch, các địa phương nơi có di sản thiên nhiên cần:

Phát triển du lịch có trách nhiệm: Phát triển du lịch có trách nhiệm là một khái niệm quan trọng trong việc quản lý và phát triển ngành du lịch. Nó tập trung vào việc tối đa hóa lợi ích kinh tế, xã hội và môi trường, đồng thời giảm thiểu các chi phí tiêu cực đối với các điểm đến. Cụ thể:

(1) *Về kinh tế:* Du lịch có trách nhiệm có thể đóng góp lớn vào tăng trưởng kinh tế, thu nhập, việc làm, cải thiện đời sống và an sinh xã hội.

(2) *Về môi trường*: Du lịch có trách nhiệm góp phần tối ưu hóa tác động đến môi trường tự nhiên và nhân tạo, bảo vệ cảnh quan và tài nguyên thiên nhiên.

(3) *Về xã hội*: Du lịch có trách nhiệm tạo ra lợi ích cho cộng đồng địa phương, tham gia vào quyết định ảnh hưởng đến cuộc sống và cơ hội, và tôn trọng văn hóa và xã hội của điểm đến.

Như vậy, có thể thấy du lịch trách nhiệm đóng vai trò quan trọng trong việc đảm bảo sự phát triển bền vững của ngành du lịch, không gây hại cho môi trường và cộng đồng địa phương. Vì vậy, du lịch có trách nhiệm không chỉ là việc thúc đẩy phát triển kinh tế, mà còn là việc đảm bảo sự cân bằng giữa lợi ích và BVMT cũng như văn hóa của các điểm đến.

Lập các kế hoạch quản lý bền vững di sản thiên nhiên: Điều này bao gồm việc kiểm soát số lượng du khách, quản lý rác thải, bảo vệ di sản thiên nhiên và văn hóa. Ngoài ra, kế hoạch quản lý bền vững cho các điểm du lịch là một chiến lược tái chế tài nguyên, bảo tồn môi trường và bảo vệ di sản văn hóa địa phương trong quá trình phát triển du lịch. Điều này bao gồm việc nhận diện và giải quyết các thách thức như quản lý chất thải, giảm ô nhiễm, bảo vệ động vật hoang dã và đảm bảo sự phát triển bền vững cho cộng đồng địa phương từ ngành Du lịch.

Tạo ra các chiến dịch tuyên truyền và giáo dục để nâng cao nhận thức của du khách về tác động tiêu cực của du lịch và cách giảm thiểu nó: Phương pháp này tập trung vào việc cung cấp thông tin chi tiết về các biện pháp BVMT nhằm tăng cường nhận thức của du khách về tầm quan trọng của việc BVMT. Đồng thời, phương pháp cũng khuyến khích du khách tham gia vào các hoạt động BVMT như tình nguyện dọn dẹp môi trường, tái chế, hoặc tham gia vào các chiến dịch bảo vệ động vật hoặc cây cối. Để hỗ trợ cho việc du lịch bền vững, các chương trình hướng dẫn cũng được thiết kế để giúp du khách hiểu rõ hơn về cách thức du lịch một cách bền vững, từ việc chọn phương tiện di chuyển ít gây ô nhiễm đến việc ưu tiên sử dụng sản phẩm tái chế và hạn chế sử dụng sản phẩm nhựa dùng một lần. Đây là cách tiếp cận toàn diện giúp thúc đẩy du lịch bền vững và BVMT một cách hiệu quả.

Khuyến khích phát triển các loại hình du lịch bền vững: Hỗ trợ các hoạt động du lịch bền vững như du lịch sinh thái, du lịch cộng đồng và du lịch văn hóa. Điều này giúp du lịch phát triển mà không gây hại cho môi trường di sản và cộng đồng.

Hợp tác đa phương trong phát triển du lịch gắn với bảo vệ môi trường tự nhiên: Đây là việc các bên liên quan như chính phủ, doanh nghiệp du lịch, cộng đồng địa phương và các tổ chức phi chính phủ hợp tác để thúc đẩy sự phát triển bền vững trong ngành du lịch, đồng thời bảo vệ và duy trì nguồn tài nguyên thiên nhiên một cách bền vững.

Ngoài ra, để giảm thiểu các tác động tiêu cực của du lịch đến môi trường di sản thiên nhiên, các điểm đến du lịch cần khuyến khích khách du lịch có các hành vi tiêu dùng du lịch như:

Lựa chọn đồ nhựa có thể tái sử dụng: Các đồ nhựa dùng một lần thường chỉ được sử dụng trong vòng chưa đầy 15 phút, nhưng chúng có thể mất hơn 1.000 năm để phân hủy. Bằng cách chọn chai và túi có thể tái sử dụng, khách du lịch có thể góp phần giảm xả rác thải nhựa trong đại dương và các môi trường sống khác.

Mua hàng địa phương: Khi mua hàng địa phương khách du lịch không chỉ thúc đẩy nền kinh tế địa phương mà còn giúp giảm lượng khí thải các-bon do hạn chế vận chuyển hàng hóa.

Lựa chọn nhà điều hành tour ưu tiên môi trường: Chọn nhà điều hành tour tôn trọng văn hóa địa phương và ưu tiên sử dụng tài nguyên hiệu quả để giảm tác động đến môi trường.

Không cho động vật ăn khi tham quan tại các Vườn quốc gia hoặc các khu bảo tồn thiên nhiên: Chia sẻ thức ăn với động vật hoang dã hoặc đến gần chúng có thể tăng nguy cơ lây lan các bệnh. Đồng thời, việc động vật quen với việc tiếp nhận thức ăn từ khách du lịch có thể thay đổi hành vi tự nhiên của chúng và làm chúng phụ thuộc vào con người để sinh tồn.

Từ những phân tích trên cho thấy, trong bối cảnh mới hiện nay, phát triển du lịch gắn với bảo vệ tài nguyên, môi trường, bảo tồn và phát huy các giá trị văn hóa dân tộc là yêu cầu cấp thiết được đặt ra để thúc đẩy sự phát triển bền vững của ngành du lịch nói riêng và kinh tế - xã hội nói chung. Việc bảo tồn và quản lý di sản thiên nhiên đúng cách không chỉ giữ cho cảnh quan xanh, sạch đẹp mà còn bảo vệ sinh thái, đa dạng sinh học và môi trường sống cho các loài động vật và thực vật. Đồng thời, việc giữ gìn di sản thiên nhiên cũng giữ cho văn hóa, truyền thống của địa phương trở nên độc đáo, tạo điểm nhấn cho du lịch phát triển và bảo tồn các giá trị văn hoá■

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam (2017), Luật Du lịch.
2. Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam (2020), Luật BVMT.
3. <https://www.vietravel.com/vn/vong-quanh-the-gioi/costa-rica-thien-duong-du-lich-sinh-thai-v1090.aspx>
4. <https://mia.vn/cam-nang-du-lich/cong-vien-quoc-gia-yellowstone-my-15000>
5. <https://luhanhvietnam.com.vn/du-lich/huong-dan-du-lich-costa-rica.html>
6. <https://www.peru.travel/en/attractions/machu-picchu>
7. <https://luhanhvietnam.com.vn/du-lich/kinh-nghiem-du-lich-quan-dao-galapagos.html>
8. <https://altezza.travel/en/hotels/serengeti-under-canvas>
9. <https://www.traveloka.com/vi-vn/explore/destination/khu-du-lich-trang-an/182719>